

den „lucasă” — cu tot ce înseamnă teatrul de aici: bune legături cu colectivul, prietenii, public.

În roluri mari și mici, unele importante, altele, mai puțin, Alla Tăutu a dovedit, în toți anii ei de creație, dăruire, respect pentru echipă și public, seriozitate și dragoste pentru meserie și muncă. Deși fire prin excelență delicată, palmeazul ei artistic nu s-a constituit doar din roluri apropiate structurii personale, ci dovedește o largă disponibilitate interpretativă. Alături de un șir de Doamne, soții de voievozi, coborâte din iconoclene istoriei — Elena Doamna (*Luceafărul*), Maria Doamna (*Apus de soare* de Delavranceu), Doamna Mara (*Io, Mircea Voievod* de Dan Tărbilă), Doamna (*Noapte albă* de Mircea Bradu) —, Alla Tăutu a fost, pe rând, și Iulia (*Surorile Boga* de Horia Lovinescu), și Lady Politik (*Volpone* de Ben Jonson), și Beatrice, și Linda (din *Vedere de pe pod* și, respectiv, *Moartea unui comis-volajor* de Arthur Miller), și Hecuba (*Războiul Troiei nu va avea loc* de Giraudoux), și Natașa (*Furtuna* de Ostrovski), și Noah (*Arca bunei speranțe* de I. D. Sîrbu) și Stela (*Balconul* de D. R. Popescu)...

Recitatoare sensibilă, nelipsită din recitalurile de poezie, Alla Tăutu a oferit publicului orădean bucuria întâlnirii cu Baudelaire, într-un recital bilingv de înaltă tinută intelectuală și artistică.

Acum, repetă rolul Cătăreței din piesa *Astă seară se improvizează* de Pirandello (regia, Al. Colpacci, scenografia, Dan Jitiann).

„În cariera mea am avut, să-i spun norocul, să jor roluri extrem de diverse, ca gen, ca vîrstă, ca dificultate de abordare... Cătăreța reprezintă și ea ceva nou. Sînt fericită că, la acest sfîrșit de stagion, sînt o roțiță într-un angrenaj uman pe care sînt că-l așteaptă o muncă interesantă. Socotesc foarte importantă, pentru mine, etapa actuală de lucru, cu regizorii tineri.

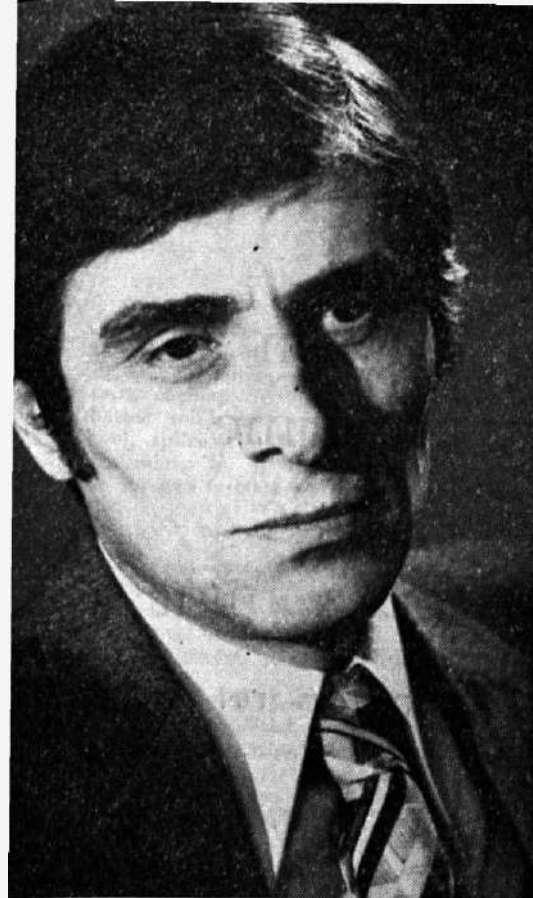
Cătăreța-acrobată este un amestec ciudat de înțelepciune tristă și de bucurie abia ghițită, de viciu și de virtute, de viață și de teatru, de teatru în teatru, de viață în teatru. Palidă ca un spectru, cîntînd, absentă, într-un bar de mîna a doua, făcînd acrobacie, tîrînd după sine zdrențele unor iluzii destrămate odată cu tinerețea, Cătăreța îl atrage, ca un magnet, pe Fluierici; se înghetează o stranie și minunată solidaritate umană, doi nefericiți întînzîndu-și frățeste mîna... E un rol nu de prim-plan — dar gîndit în profunzime, de natură să sporească valențele semnificative ale spectacolului la care — supusă viziunii regizorale — lucrez...”

VIITORUL ROL

ALLA TĂUTU

Alla Tăutu a fost — o spune cu îndreptățită mîndrie — eleva lui N. Bălățeanu, a cărui personalitate artistică o evocă întotdeauna cu nostalgie și cu respect. A debutat la Teatrul de Stat din Arad, cu rolul Sarmisegetuza din *Titanic-vals* de Tudor Mușatescu (rol pe care l-a jucat apoi vreo opt ani, în trei teatre).

Cei 25 de ani de activitate scenică ai actriței sînt marea de statornicie „cu care a slujit și slujește scena Teatrului de Stat din Oradea, care i-a prilejuit, la început de carieră, pentru un rol de compoziție, un premiu (la Decada dramaturgiei originale din 1956) și de care — după un ocol la Galați (unde a colaborat fructuos cu regizorii Cornelii Zdreleuș și Valeriu Moisesescu) — s-a atașat definitiv, actrița simțindu-se la Ora-

VIITORUL ROL

MITICĂ POPESCU

Repartizat, în 1967, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, Mitică Popescu intra într-o echipă aflată într-o perioadă de deosebită efervescență creatoare; integrându-se spiritului și ritmului ei de muncă, tinărul actor și-a modelat personalitatea artistică și s-a făcut repede cunoscut. În cei șapte ani petrecuți acolo, a abordat personaje numeroase și diverse, dintre care amintim: Alexandru Andronic (*Ultima oră*), Bogoiu (*Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian), Păsărilă (*Harap Alb*, dramatizare după Ion Creangă de Zoe Anghel-Stanca). Omul de poie (*Vrăjitorul din Oz*, dramatizare de Ed. Covali), Wang (*Omul cel bun din Sl-chuan* de Bertolt Brecht), Woyzeck, din piesa cu același titlu de Georg Büchner, Peer Gynt, celebrul erou ibsenian, Lutz (*Heidelbergul de altădată* de W. Meyer Förster), Mario (*Duclul* de Dario Nicodemi), Peter Bonn

(*Batul hoților* de Jean Anouilh), Holingbrooke (*Paharul cu apă* de E. Scribe) și Ion (Năpasta de I. L. Caragiale).

Din 1973, îl întâlnim pe afișele Teatrului Mic; deși colectivul a traversat o perioadă relativ dificilă, Mitică Popescu a izbutit să-și găsească locul potrivit, să realizeze necesara sudură; prin jocul său nuanțat, meticolos lucrat, prin farmecul său aparte, blajin-amăru, se impune de la început publicului bucureștean, cu rolul Logodnicului din *Matca* lui Marin Sorescu. Este distribuit, apoi, în *Hilmar* (*Stilpă societății*), *Hjalmar* (*Raja sălbatică* de Ibsen), *Ducele* (*Oamenii cavelnelor* de Saroyan), *Serviescu* (*Mania posturilor* de Alexandru), *XX* (*Emigranții* de Mrozek) ș.a. E prezent în emisiunile de teatru ale televiziunii, la teatrul radiofonic și apare în filmele: *Dincolo de nisipuri*, *Zidul*, *Orașul văzut de sus*, *Mere roșii*, *Minia*, *Doc-torul Poenaru*.

„Vorbind despre viitorul rol, aș vrea să spun că lucrez — ca să zic așa — «în mai multe războaie» deodată: în filmul *Gustul și culoarea fericirii* (premierea va avea loc în toamna acestui an), iar în piesa *Nebuna din Chaillet*, repet rolul Peticarului (gunoierului), în regia lui Silviu Purcărete și în scenografia Adriannei Leonescu. Foarte frumoasa traducere e semnată de Brunea Fox. Distribuția: Olga Tudorache, Leopoldina Bălănuță, Rodica Tapalagă, Tatiana Ickel, Carmen Galin, Vasile Nițulescu, Jean Loric, Nicolae Pomoje, Vistrian Roman, Florin Vasiliu, Mihai Dinval, C. Dinescu, N. Hrim.

Autor de o teatralitate cu totul originală, rafinată, Giraudoux creează în piesa *Nebuna din Chaillet* o lume poetică, fascinantă prin diversitate; dincolo de mișcare și de culoare, descoperim, însă, un spirit tăios, inflexibil, angajat într-o dezbateră pentru întoarcerea la sentimente pure și la fapte demne de condiția omului. Peticarul este folosit de autor ca un argument viu în această dezbateră. Prin gura lui, sînt divulgate relele unei societăți care nu are alt ideal decît banul și este subminată de corupție, de vulgaritate, de ingustime de spirit, de meschinărie. Prin intermediul acestui om simplu, denunțarea acestor răile dobîndește forță.

Într-o premieră a celui mîi juneat autor de comedie din acest deceniu, scriitorul englez Alan Ayckbourn, *Pluralul englezesc*, voi interpreta rolul Sidney, alături de Rodica Tapalagă, Valeria Seciu, Magda Popovici, Don Condurache, Vistrian Roman. Acest rol îmi pune probleme de compoziție cu totul și cu totul noi; nu am întâlnit încă un text, în care comedia de situații să se îmbine atât de strîns cu comedia de caracter. Despre Sidney, doar atît... Restul îl vom afla din spectacolul semnat de Sunda Manu. Traducerea textului, Radu Nichita-Rappaport”.

Maria Marin